

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 6. Herioldus Rex Daniæ convertitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Herioldus Rex Daniæ convertitur.

Herioldum Daniæ Regem, & folio jam Ann. Egin. 826. Astron. eod. Theg. c. 33. vit. S. Anchar. n. 10. anno octingentesimo decimo quarto dejectum, & profugum, Ludovicus Imperator excipiens hortatus fuerat, ut ad Christiana Sacra transfiret, sic enim amicitiam inter ipsos fortius coalituram, & Christianos ad opem ferendam alacrius coituros. Post plura molimina, necdum potiri regno potuerat, cum ad Imperatorem, Ingelhemii mense Junio anno octingentesimo vigesimo sexto Comititia celebrantem venit. Tunc vero ad fidem se convertit, & cum Regina Con-

publice lata damnarunt. At vero certe errarunt Franci, cum Romanos cultus in imagines superstitiosi accusarunt, errarunt, cultum relativum rejicientes antiquissima traditione fundatum, errarunt maxime quod tandiu Concilium Nicenum secundum Universale non receperint. Audiamus ultima verba adnotationis R. P. Jacobi Sirmondi S. J. in Editione Parisiensi Act. Conc. *His igitur prætermittis, quæ absurda sunt, ideoque a Bellarmino & Baronio Maximis Cardinalibus accurate refutata, atque a Gallis postea ipsis, mutato consilio, receptaque imaginum veneratione, damnata, reliquum est ut Ludovici ad Eugenium Epistolam &c.*

Sæculum IX. A. C. 826. Conjuge magnaue Danorum multitudine in Ecclesia S. Albani Moguntia baptizatus est. Ludovicus Imperator Regem & Juditha Imperatrix, ejus secundis nuptiis uxor, Reginam e fonte Sacro suscepit. Intelligens autem Imperator, Herioldum post abjectam patriam Religionem multo difficilius in majorum suorum Regnum restitui posse, Riustricensem Comitatum in Frisia ei donavit, quocum familia exul se reciperet, si fortuna adversaretur, & muneribus cumulatim dimittere parabat. Hic primus illius gentis Rex Christianus legitur.

Ne vero solum & sine auxilio Religiosorum virorum abire sineret, virum piium solícite quærere cœpit, qui proficiscentem comitaretur, & Regem cum suis in Religione novissime suscepta confirmaret.

Hac de re Imperator in Comitibus publice mentionem ingessit, & nemine occurrente, qui tanto zelo ageretur, ut profectionem periculis plenam in se susciperet, solus Wala unum Monachorum suorum obtulit. S. Adalhardo secunda die Januarii eodem anno octingentesimo vigesimo sexto satis functo frater ejus Wala in Abbatem veteris Corbejæ electus fuerat. Corbejæ novæ, haud diu abhinc in Saxonia fundatæ Warinus, qui Adalhardo successerat,
Abbas

Abbas erat. Ergo Wala in Comitibus Sæculum IX.
 Ingelhemensibus præfens Ludovico Im- A. C. 826.
 peratori respondit, habere se in sua
 Congregatione Monachum, ardenti de-
 siderio pro Deo patiendi incensum, opti-
 mis moribus & donis instructum, pau-
 cis, huic operi omnino idoneum. *Ne-
 scio tamen, adjecit, an grave onus subi-
 rivelit.* Is vocabatur Ansharius. Cum-
 que Imperator jussisset, ut accerferetur
 ad Regiam, & Wala Abbas ipsi signifi-
 casset, qua de re sermo esset, Ansharius
 ad omnia, quæ sibi pro Dei Servitio præ-
 ciperentur, paratum se esse dixit. Idem
 sibi propositum in conspectu Imperato-
 ris professus est, & Abbate dicente, id
 se non præcipere, sed hanc molitionem
 ipsius arbitrio relinquere, constanter re-
 spondit, animo firmo constitutum habe-
 re, ut proficisceretur. Ubi res emana-
 vit in plures, qui Walam Abbatem com-
 mitabantur, obstupescabant, quod An-
 scharius eo adduci posset, ut patriam,
 parentes, Monachos, quibuscum enutri-
 tus fuerat, relinqueret & in Regionem
 extraneam iret inter homines ignotos
 & barbaros victurus. Aliqui insanum
 esse propositum dicebant, alii dehorta-
 bantur. Ipse nihilominus in sententia
 persistens, quamdiu Wala Abbas apud
 Imperatorem moratus est, nam quoti-
 die Regiam adibat, domi manere, in vi-

Sæculum IX. nea Palatio proxima solus degere, ora
 A. C. 826. tioni ac lectioni vacare.

§. VII.

S. Anscharius in Dania.

vit. to. 6. Act. *SS. Ben.* *p. 79.* Anscharius adolescentulus Monasterio
 Corbejensi ad Sommonam traditus,
 ad pietatem excitatus est multis visioni-
 bus, quas solummodo amicorum intimis
 communicavit, & non prius quam e vi-
 ta excessisset, quod ipse multis precibus
 efflagitaverat, vulgatæ sunt. Munus
 docendi in illo Monasterio ipsi injun-
 ctum, cumque Corbeja nova in Saxonia
 fuisset fundata, statim illo missus est, ut
 & ibi Magistri officio fungeretur.

n. 9.

n. 12.

Tunc igitur, cum hominum confor-
 tia fugeret, & ad iter capeffendum in
 Daniam omnia pararet, Monachus no-
 mine Autbertus, qui tunc etiam cum
 Wala Abbate in Palatio versabatur, ad
 eum venit, & interrogat, serione illam
 profectionem moliretur? suspicatus est
 primum Anscharius, fraudem quæstioni
 subesse, qua a proposito dimoveretur.
 Sed Autberto affirmante, quod sinceris-
 simo animo ageret, dixit, statutum sibi
 esse, proficisci. *Ego vero, respondit Aut-*
bertus, non permittam ut solus eas,
comes ero individuus pro Dei amore,
si modo facias, ut mibi abeundi faculta-
tem Abbas tribuat. Anscharius Wala
 ex